

РЕШЕНИЕ

№ 30611

гр. София, 02.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **7307** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на В. Д. Н., [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], подадена чрез адв.Д. Р., срещу Заповед №1983к-1203 от 13.06.2025г., издадена от Директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (ГДПБЗН) – МВР. С последната на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение" и на основание чл.226, ал.1, т.8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение с МВР на длъжността младши инспектор, „водач на специален автомобил I степен, той и пожарникар“ в Шеста РСПБЗН към СДПБЗН, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед по всички основания, визирани в чл.146 от АПК.

Твърди се неспазване на установената форма поради липса на мотиви и пълно описание на обстоятелствата на нарушението.

Релевира се съществено нарушение на административнопроизводствените правила поради неспазване на 4-месечния срок за разследване по чл.205, ал.6 от ЗМВР.

Поддържа се противоречие с материалноправни разпоредби, като се твърди, че поради претърпяна травма на главата и преживян силен стрес от претърпяното ПТП, жалбоподателят не е бил в състояние да разбира свойството и значението на постъпките си и виновно да откаже даването на проба.

На последно място се твърди несъответствие с целта на закона, тъй като наложеното наказание е несъразмерно тежко предвид безупречната досегашна служба на служителя. Иска се отмяна на

заповедта и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът–Директорът на ГДПБЗН-МВР, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Излага подробни съображения за законосъобразност на оспорения акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд-София град намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият В. Д. Н. е служител в МВР в Шеста РСПБЗН към СДПБЗН.

В Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (СДПБЗН) при Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (ГДПБЗН)-МВР е постъпило предложение №764р-11904/31.12.2024г. на директора на СДПБЗН при ГДПБЗН-МВР, в което са изложени данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от мл.инспектор В. Д. Н., за това, че на 22.12.2024г., в 17,45 часа в [населено място],[жк]на Кръстовището на [улица]и [улица]е възникнало пътнотранспортно произшествие (ПТП) между три автомобила, единия от които – лек автомобил „Ф. с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на младши инспектор В. Д. Н. и управляван от него. При ПТП са пострадали три лица, включително младши инспектор Н., който е получил травма на главата. Пострадалите са откарани в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ в [населено място] за оказване на медицинска помощ, където служители от отдел „Пътна полиция“ към СДВР са тествали младши инспектор В. Н. за употреба на наркотични вещества и аналози с техническо средство „Д. тест 5000 ARRN-0009“ (проба 90), като теста е бил отрицателен.

В. Н. е отказал на полицейските служители да бъде тестван за употребата на алкохол. Съставен и връчен му е акт за установяване на административно нарушение (АУАН), с бл. №060154, серия АД, издаден на 22.12.2024г. в който е вписана констатация за виновно нарушение на чл.174, ал.3, пр.1, чл.100, ад.1, т. 1 и т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В 21:00ч. на 22.12.2024г. на В. Н. е връчен Талон за изследване №292531, в който е отбелязано, че лицето отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство или тест.

Видно от изготвен на 22.12.2024г. в 22,35 часа от доктор Р. Д.-С. (медицински специалист в УМБАЛСМ „Пирогов“-С.), протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества, от лицето В. Д. Н. „не са взети кръвни проби, нито урина, поради отказ на пациента.“

На младши инспектор В. Д. Н. е издадена заповед №4149/22.12.2024г. (24-4332- 007289) за принудителна административна мярка (ЗПАМ) по чл.171, т. 2а, б."б" от ЗДвП, с която за срок от 6 месеца е прекратена регистрацията на л.а.,„Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] собственост на В. Н. и със заповед за ПАМ №24-4332-007288 от 31.12.2024г. по чл.171, т. 1 б."б" от ЗДвП му е отнето временно свидетелството за управление на МПС, което лично е предал.

В тази връзка е счетено, че са налице предварителни данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина от мл.инспектор В. Д. Н., за което се налага дисциплинарно наказание "уволнение". Прието е, че се касае за деяние, несъвместимо с етичните правила на поведение на държавните служители в МВР, уронващо престижа на службата.

С оглед установеното, на основание чл.40, ал.1 и чл.42, ал.1 от Инструкция №8121з-877/06.07.2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР предложението, ведно със събраните материали са изпратени в „Човешки ресурси и правно обслужване" към СДПБЗН за доклад до Директора на ГДПБЗН-МВР, който да образува дисциплинарно производство срещу посочения служител по реда на чл.207, ал.1, т.2 ЗМВР.

Въз основа на предложение за образуване на дисциплинарно производство и определяне на дисциплинарно разследващ орган, рег.№764р-3764/14.04.2025г., е издадена Заповед

№1983к-138/20.01.2025г. на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“-МВР, с която на основание чл.207, ал.1 ЗМВР е образувано дисциплинарно производство срещу мл.инспектор В. Д. Н..

Със заповедта е определен съставът на Дисциплинарно разследващия орган, разпоредено е Дисциплинарно разследващия орган да запознае служителя с заповедта за образуване на дисциплинарното производство срещу подпис, да му разясни правата за участие в дисциплинарното производство самостоятелно, както и възможността да дава обяснения, да представя доказателства или да бъде подпомаган в своята защита от посочен от него служител на СДПБЗН-МВР или адвокат.

Разпоредено е дисциплинарно разследващия орган в срок да събере всички необходими доказателства за установяване на дисциплинарното нарушение, както и да изготви становище относно наличието на основание за реализиране дисциплинарната отговорност спрямо мл.инспектор В. Д. Н., което да бъде докладвано на дисциплинарно наказващия орган /ДНО/, ведно с всички събрани доказателства в 4-месечен срок от издаване на заповедта.

Мл.инспектор В. Д. Н. е запознат с издадената заповед за образуване на дисциплинарно производство лично и срещу подпис. На служителя са разяснени правата му по чл.205, ал.5, ал.6 и ал.7 ЗМВР.

Мл.инспектор В. Д. Н. е депозирал до дисциплинарно разследващия орган обяснения с рег. №764р-2472/10.03.2025г. (по описа на СДПБЗН). В тях служителят описва, че вследствие на ПТП е получил травма в областта на главата, откаран е бил за преглед в УМБАЛСМ „Пирогов“, временно е загубил съзнание и не си спомня какво се е случило при и след ПТП, както и в УМБАЛСМ, „Пирогов“. Предвид обстоятелствата при възникване на ПТП, Н. е изразил становище, че не е извършил твърдяното дисциплинарно нарушение.

В хода на проведеното дисциплинарно производство дисциплинарно разследващия орган е установил и извършил следното:

От изпълнителния директор на УМБАЛСМ „Пирогов“ е получен писмен отговор с изх.№РД-44-1543/2003 от 2025г. (по описа на УМБАЛСМ „Н.И.ПИРОГОВ“ - ЕАД) и с вх.№764000-1256/24.03.2025 г. (по описа на СДПБЗН), с което са предоставени заверени копия на: Медицинско направление на пациент В. Д. Н. за провеждане на клинични процедури/амбулаторни процедури: Лист за преглед на пациент №294363 на В. Н.; Удостоверение за здравословен статус от НАП към дата 22.12.2024г.; Информирано съгласие на пациент В. Н.; Рентгенография на глава на пациент В. Н.; Лист за преглед на пациент №294363 на В. Н.; Образна диагностика №228040 на В. Н.; Заявка за рентгенография на колянна става на В. Н.; Заявка за рентгенография на гръден кош на В. Н.; Ф. за спешна медицинска помощ на В. Н.; Лист за преглед на пациент № 294348 на В. Н.; Амбулаторен лист № 24357700F567 на В. Н.; Амбулаторен лист №294446 на В. Н.; Лист за преглед на пациент №294434 на В. Н.; Образна диагностика № 228080 на колянна става на В. Пиков; Образна диагностика №228018 на шийни прешлени на В. Н.; Образна диагностика № 228019 на череп на В. Д. Н..

В отговор на писмо с рег.№764р-3101/26.03.2025г. на Д. до началника на Шеста РСПБЗН към СДПБЗН е получено писмо с рег.№ 5617р-499/28.03.2025г. с предоставени 3бр. заверени копия на Графици за носене на дежурството с рег.№5617р-1858/22.11.2024г., №5617р-2009/18.12.2024г. и №5617р-2034/23.12.2024г., като е констатирано, че младши инспектор В. Д. Н. не е бил на дежурство по време на ПТП.

От Д. в хода на производството е приобщена Кадрова справка с рег.№764р-2558/12.03.2025г. за наградите и наложени дисциплинарни наказания на младши инспектор В. Д. Н.; Копия от протоколи за запознаване с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и

протокол рег.№5617р-1592/11.10.2021г. за запознаване със специфична длъжностна характеристика за длъжността „Водач на специален автомобил II-I степен, той и пожарник“ в сектор/група на ПГ и СД на РСПБЗН към СДПБЗН/РДПБЗН при ГДПБЗН-МВР.

На покана с въпроси рег.№764000-1291/26.03.2025г. на Д. до доктор Р. Д.-С.-лекар токсиколог в УМБЛСМ „Н.И.ПИРОГОВ“-ЕАД [населено място] за даване на сведения по случая, на 03.04.2025г. е дадено писмено сведение с вх.№764000- 1446/03.04.2025г. (по описа на СДПБЗН) по случая. Към сведението си д-р Д.-С. е приложила заверени копия на: Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техните аналози с вх.№764000-1448/03.04.2025г. по описа на СДПБЗН-3 (три) листа-Заверени „Вярно с оригинала“; Амбулаторен лист №294434 с вх.№764000-1448/03.04.2025г. по описа на СДПБЗН-1 (един) лист-оригинал.

В хода на дисциплинарното производство са снети писмени сведения с вх.№764000-1523/08.04.2025г. от П. В. Г.-медицинска сестра в токсикология в УМБАЛСМ ”Н. И. Пирогов” ЕАД, с рег.№764р-3289/01.04.2025г. от И. С. Д. - младши автоконтрольор в отдел ПП - СДВР, 02 група, 01 сектор и писмено сведение с рег.№764р-3292/01.04.2025г. от Г. И. Б.-младши автоконтрольор в отдел ПП-СДВР, 01 сектор, 02 група.

С протокол рег.№764р-3721/11.04.2025г. по описа на СДПБЗН, са разгледани, обсъдени и приобщени към воденото производство: Докладна записка с рег.№764р-11717 от 23.12.2024г. изготвена от инспектор Ю. С.; Болничен лист с №Е., издаден от МИ-МВР с посочената диагноза; Болничен лист с №Е., издаден от МИ-МВР с посочената диагноза; Болничен лист с №Е., издаден от МИ - МВР с посочената диагноза; Болничен лист с №Е., издаден от МИ - МВР с посочената диагноза.

Установено и прието за безспорно доказано по несъмнен начин е от Д. въз основа на установените факти и обстоятелства, че на 22.12.2024г., около 21.35 часа в спешен кабинет №122 по клинична токсикология, намиращ се в УМБАЛСМ ”Н.И.Пирогов”, с адрес: [населено място], [улица], № 21, извън установеното работно време - младши инспектор В. Д. Н. - водач на специален автомобил I степен, той и пожарник в сектор „Пожарогасителна и спасителна дейност” на Шеста Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението” към Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” при Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението”-МВР, след връчване на Талон за изследване №292531 от 22.12.2024г. от Г. И. Б.-младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“-СДВР не се е подчинил на нормативно определените правила за движение по пътищата в Република България, изразяващо се в това, че същият не дава проба за медицинско и химическо лабораторно изследване на концентрацията на алкохол в кръвта, след като е участник в пътното движение-управлява лек автомобил „Ф. е д.к. [рег.номер на МПС] , негова собственост и след случилото се на кръстовището между [улица]и [улица],[жк]в [населено място], около 17:45часа пътно транспортно произшествие (ПТП).

Отказът за даване на проба за изследване на концентрацията на алкохол в кръвта, е направен пред доктор Р. Д. Д.-С.-лекар токсиколог в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, обективизирано в сведение с вх.№764000-1446/03.04.2025 по описа на СДПБЗН и пред П. В. Г.-медицинска сестра в токсикология в УМБАЛСМ ”Н. И. Пирогов” ЕАД и е обективизирано в сведение с вх.№ 764000-1523/08.04.2025г. по описа на СДПБЗН и посочено в Протокол от 22.12.2024г. за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол или наркотични вещества или техните аналози по Приложение №4, към чл.14, ал.2 от Наредба №1 от 19.07.2017г. за реда за установяване употребата на алкохол или наркотични вещества или техните аналози, отбелязано с подписа и имената на младши инспектор В. Д. Н., положени

собственоръчно.

Прието е, че младши инспектор В. Д. Н., е извършил тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР-неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, във връзка с т.19 и т.28 „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“ и т.28 „Държавният служител независимо от заеманата длъжност по време на изпълнение на служебните си задължения или извън установеното работно време или по времето на ползване на отпуск в качеството си на участник в пътното движение се подчинява: “Буква „А“ - „На нормативно определените правила за движение по пътищата в Република България “ и Буква „Г“-„Държавният служител не отказва да му бъде извършена проверка и се подчинява на разпорежданията на контролните органи относно установяване на управлението на моторно превозно средство след употреба на алкохол, наркотични вещества или техни аналози", съставомерно по чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР и за него се налага дисциплинарно наказание "Уволнение".

Д. е приел, че извършеното от служителя представлява тежко нарушение на служебната дисциплина, за което следва да бъде ангажирана дисциплинарната му отговорност.

В заключение, е отправено предложение на мл.инспектор В. Д. Н., за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР- "неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР", на основание чл.197, ал.1, т.6 във вр. с чл.204, ал.1, т.3 ЗМВР-да бъде наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и служебното правоотношение на служителя да бъде прекратено на основание чл.226, ал.1, т.8 ЗМВР.

На основание чл. 207, ал. 8, т. 1, ал. 10 и ал. 11 от ЗМВР, Д. е изготвил покана рег. № 764р-3765/14.04.2025г. до младши инспектор В. Д. Н. за запознаване с изготвената от Д. обобщена справка с рег. № 764р-3764/14.04.2025г., всички материалите по дисциплинарното производство и даване на допълнителни писмени обяснения или възражения.

Поканата е връчена срещу саморъчно положени дата и подпис от младши инспектор В. Н. на 15.04.2025 г. в 15,38 часа, в която служителят е отразил, че на този етап от производство не желае да бъде подпомаган от служител на МВР или адвокат.

С обобщената справка на служителя е предоставен 24 часов срок да реализира правата си по чл.205 и чл. 207 от ЗМВР и да депозира допълнителни обяснения или възражения.

На 29.05.2025 г., в 09.50 часа, Д. е запознал повторно срещу подпис младши инспектор Н. с обобщената справка и с всички материали от проведеното дисциплинарно производство, като служителят саморъчно е записал, че на този етап не желае да бъде подпомаган от служител на МВР или от адвокат, както и че не желае копие от материалите.

При тази фактическа обстановка е издадена обжалваната Заповед №1983к-1203 от 13.06.2025г., издадена от Директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (ГДПБЗН) – МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение" на основание чл.194, вр.чл.197, вр.чл.203, вр.чл.204, ЗМВР и на основание чл.226, ал.1, т.8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение с МВР на длъжността младши инспектор, „водач на специален автомобил I степен, той и пожарникар“ в Шеста РСПБЗН към СДПБЗН, считано от датата на връчване на заповедта.

В заповедта ДНО е приел, че не са изтекли преклузивните срокове, регламентирани в чл.195, ал.2 ЗМВР, както и че в хода на проведеното дисциплинарно производство не са допуснати съществени нарушения на процедурата.

Обсъдени са всички извършени действия от ДНО и събраните доказателства. Обобщена справка, Становище дадените от служителя и допълните обяснения и възражения до

ДНО, както и допълнителните му обяснения до ДНО.

Прието е за безспорно извършено дисциплинарното нарушение, както е установено от ДНО.

Обсъдено е цялостното поведение на държавния служител по време на службата му, съгласно Кадрова справка.

Посочено е, че независимо от поведението на служителя по време на службата му, при установеното нарушение следва да му бъде потърсена дисциплинарна отговорност.

Заповедта е връчена на служителя лично и срещу подпис.

В хода на съдебното дирене са събрани гласни доказателствени средства. Изслушано е и заключение на съдебнопсихиатрична експертиза.

Видно от показанията на свидетеля Б. – младши автоконтрольор, придружил жалбоподателя в болница Пирогов, за извършване на тест за употреба на алкохол и упойващи вещества, Н. бил силно дезориентиран, с открита рана на главата. Последният се съгласил да бъде извършена проверка за упойващи вещества, но отказал такава за съдържание на алкохол в кръвта. Жалбоподателят изразил недоверие към подобно изследване, като изразил увереност, че такава проверка вече е извършена и че служителите на МВР вероятно целят подправяне на пробата.

В показанията си свидетелят Г.- неврохирург в болница на МВР, сочи, че при извършен преглед на жалбоподателя в началото на м. януари, последният бил блед, замаян, с несигурна походка, недобре ориентиран. Същият споделил, че около коледните празници е претърпял катастрофа. в деня на инцидента имал позиви за повръщане и гадене. При извършените допълнителни изследвания, се установило наличие на вродена киста в близост до малкия мозък, която при проследяване на състоянието се увеличила. Лекарят не може да посочи дали тази динамика е постравматична. Според свидетеля, Н. имал трета степен на амнестично състояние, характеризираща се с частична загуба на памет. По отношение на претърпения пътен инцидент, д-р Г. сочи, че не е присъствал на него, както и на поведението на жалбоподателя във връзка с назначеното изследване за употреба на алкохол и наркотични вещества.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетелите. Същите са последователни и непротиворечиви. Намира обаче, че последните не допринасят съществено за изясняване на фактическата обстановка по делото, доколкото първият свидетел не разполага със специални знания, за да обоснове извод за психичното състояние на жалбоподателя и по- специално за способността му да разбира свойството и значението на постъпките си, а вторият е наблюдавал последния известно време след инцидента, при което е констатирал вродено заболяване, за което не може да посочи дали е персистирало в резултат на травмата, както и дали е обосновоало временно състояние на невменяемост.

Видно от заключението на съдебнопсихиатричната експертиза, на жалбоподателя е бил извършен преглед непосредствено след инцидента. Последният бил в съзнание, адекватен, контактен, без позиви за повръщане. Споделил, че няма спомен за около минута от случилото се. При извършен преглед от неврохирург, около час по-късно, е констатирано, че пациентът не е губил съзнание, ориентиран за време, място и пространство. В спешен кабинет по токсикология отказал да разговаря, да бъде прегледан, да даде проба от кръв и урина.

Въз основа на посочените по-горе констатации, вещото лице е категорично, че към момента на проверката, жалбоподателят е разбирал случващото се около него и с ясно

съзнание е отказал да му бъде извършена проба за съдържание на алкохол в кръвта. Съдът кредитира заключението на съдебнопсихиатричната експертиза. Същото е добросъвестно и компетентно и кореспондира напълно с приобщените в хода на дисциплинарното производство медицински документи.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от надлежно упълномощен адвокат и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване, съгласно чл.211 ЗМВР.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган по чл.204, т.3 ЗМВР - Директора на ГДПБЗН - МВР.

Спазени са изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл.210, ал.1 ЗМВР, както и преклузивните срокове по чл.195, ал.2 ЗМВР.

Съгласно чл.195, ал.2 ЗМВР, за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Сроковете по ал.1 и ал.2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест /чл.195, ал.3 ЗМВР/. Следва да се има предвид, че видът на дисциплинарното наказание е законово определен и не подлежи на преценка от страна на дисциплинарно наказващия орган.

Съгласно чл.196, ал.1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Съгласно ал.2 от същата разпоредба, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите по дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган.

В настоящия случай нарушението е установено на 22.04.2025г.- датата, когато първоначално материалите от дисциплинарното производство са постъпили в Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“-МВР и изтича на 22.06.2025г.

Видно от поставената резолюция върху обобщената справка с резултатите от извършената проверка, най-ранната дата, на която следва да се приеме, че ДНО се е запознал с материалите от дисциплинарното производство е 22.04.2025г. и от тази дата е започнал да тече предвиденият в чл.195, ал.2 ЗМВР срок.

Дисциплинарното производство е проведено в указания в заповедта 4-месечен срок от датата на образуването му. Същото е приключило със становището рег. № 764р-3861/17.04.2025г. на Д., в съответствие с нормата на чл.205, ал.6 ЗМВР, след което ДНО се е запознал с обобщената справка и становището на Д., за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание уволнение, за което е поставил положителна резолюция, включително върху и депозираните срещу справката възражения от жалбоподателя.

Едва с представянето на становището на дисциплинарно-разследващия орган и запознаването с неговото съдържание от компетентния дисциплинарно-наказващ орган, последният формира безпротиворечив извод за откриване на нарушението и неговия извършител - чл.195, ал.2 във вр. с чл.207, ал.12 ЗМВР/ В този смисъл Решение №14041 от 15.11.2018г. на ВАС по адм.дело № 10658/2017 г./ В съдебната практика се приема последователно, че становището по чл.207, ал.12 ЗМВР е адресирано до ДНО и в него са инкорпорирани всички обстоятелства, релевантни към дисциплинарната отговорност

на служителя и формираното въз основа на тях заключение на дисциплинарната комисия, т.е. дефинитивно следва съдържанието на обобщената справка, по аргумент на чл.53 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, издадена на основание чл.215а ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба "в становището по чл.207, ал.12 ЗМВР освен реквизитите от обобщената справка се включва и оценка на допълнителните обяснения и възражения на държавния служител въз основа на събраните доказателства и се посочва аличието или липсата на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност".

На служителя е предоставена законово гарантираната възможност да представи писмените си обяснения по случая до ДНО на основание чл.206, ал.1 ЗМВР.

Заповедта е издадена на 13.06.2025 ., като са спазени преклузивните срокове в ЗМВР, поради което наведените в жалбата доводи са неоснователни.

Спазена е и процедурата по издаване на заповедта, включително и при спазване на законовите изисквания за провеждане на дисциплинарното производство. От страна на административния орган са обсъдени всички факти и обстоятелства по случая, обсъдени са наведените от жалбоподателя възражения, част от тях са уважени, извършени са процесуални действия от страна на помощния орган Д., обективирани подробно в обобщената справка и становището до ДНО.

Събрани са по надлежния ред съответните доказателства, обсъдени са поотделно и в съвкупност, не е нарушено и правото на защита на жалбоподателя.

Спазена е разпоредбата на чл.206, ал.2 ЗМВР, която изисква при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание да се преценят всички факти и обстоятелства по случая, тежестта на нарушенията и настъпилите от тях последици за държавната служба, за гражданите, формата на вината на държавния служител, определена като умишлена, както и цялостното поведение на служителя по време на службата. Наведените в жалбата възражения за съществени нарушения на административнопроизводствените правила са неоснователни и недоказани.

В заповедта са изложени подробни мотиви, и както се посочи, обсъдени са всички факти и обстоятелства по отделно и в съвкупност.

Оспорената заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно т.15 от Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР, държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме. В процесния случай жалбоподателят е държавен служител в МВР и като такъв с оглед фактите по делото е извършил злоупотреба, като е отказал проверка за управление на МПС под въздействие на алкохол.

Жалбоподателят не е оборил това обстоятелство.

Не се представиха по делото доказателства, че последният е оспорил по съдебен ред издадената срещу него заповед за налагане на ПАМ.

В хода съдебното дирение не се установи достоверността на защитната теза на жалбоподателя, че не е разбирал свойството и значението на извършеното. Напротив, от показанията на свидетеля Б., Н., макар и в известна степен дезориентиран, е могъл да съобрази указанията, дадени от полицейския служител, като се е съгласил да даде проба за употреба на упойващи вещества. В същото време, е отказал такава за съдържание на алкохол в кръвта. Версията на жалбоподателя се опровергава

категорично от приложената по делото медицинска документация, както и от заключението на съдебнопсихиатричната експертиза.

Ето защо, доводите, че установеното в хода на дисциплинарното производство досежно фактите и поведението на жалбоподателя, не отговаря на действителността, са неоснователни и недоказани.

Предвид изложеното, съдът приема, че правилно ДНО е приел, че действията на жалбоподателя са несъвместими с етичните правила от Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР, регламентирани в т.19 - държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява, предвид че неправомерните му действия на жалбоподателя са станали достояние на други служители и служби в МВР и т. 20 - държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си - безспорно поведението на мл.инспектор В. Д. Н. в случая е в противоречие с очакването на обществото, а именно, че служителят предотвратява, пресича и разкрива неправомерни деяния, служейки за пример на гражданите.

В тази връзка, съдът съобрази и това, че от събраните в хода на проведеното дисциплинарно производство доказателства, ДНО е установил, че жалбоподателят не само е отказал да бъде тестван с техническо средство, но е отказал да даде и кръв за извършване на химическо изследване. Този факт всъщност не се и оспорва от страна на жалбоподателя. Същият се потвърждава и от обясненията на доктор Д. -С. и мед.сестра П.. Горното се установява и от издадената и влязла в сила заповед за ПАМ. Тези деяния са възприети от дисциплинаронаказващия орган като фактическо основание за издаване на оспорената заповед, квалифицирани са като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР - неспазване на правилата на ЕКПДСМВР, а именно: на т.т.15, 19, 20 и 28, б.,а“ и „в“.

От данните по делото несъмнено се налага извод, че жалбоподателят умишлено е нарушил разпоредбата на т.28, б.,в“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, задължаваща го да изпълни разпореждането на контролните органи относно установяването на управлението на моторно превозно средство след употреба на алкохол или на друго упойващо вещество, като е отказал проба с техническо средство и не дал кръвна проба за химическо лабораторно изследване. Поведението на служителя правилно е квалифицирано от ДНО като виновно нарушение на съответните разпоредби от ЕКПДСМВР, при което служителят е осъществил състава на дисциплинарното нарушение по чл.194, ал.2, т.4, вр. чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР – извършил е виновно деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващо престижа на службата.

Нарушаването на етичните правила за поведение, с което се уронва престижът на службата представлява тежко дисциплинарно нарушение. Това е така, защото служителят в ГДПБЗН – МВР е длъжен да пази доброто име на институцията, която представлява, да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си, а не сам да нарушава законите. Нарушението е допринесло за формиране на негативен морален облик на самата правоохранителна институция и това безспорно води до извод, че държавният служител не е спазил изискването на т.19 от Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР- ГДПБЗН.

Етичния кодекс изисква поведение, с което да се пази доброто име на институцията, да се насърчават хората да уважават закона, като се дава личен пример с поведението и се носи отговорност за действията. В този смисъл обосновано след обсъждане на всички

доказателства по делото е направен извод за наличие на допуснати от мл.инспектор В. Д. Н. нарушения на посочените в административния акт конкретни норми от Етичния кодекс.

"Доброто име на институцията" е равнозначно на "престиж на институцията/службата". Под "престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на служителите на МВР пред обществото. Не е задължително да бъде уронен престижът на службата в министерството, а е достатъчно да бъде налице реално застрашаване с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. След като установеното дисциплинарно нарушение е тежко, санкционирането му с дисциплинарно наказание "уволнение" е задължително.

Извършените от служителя конкретни действия безспорно са в противоречие с правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР-ГДПБЗН, които задължават държавния служител да пази доброто име на институцията, която представлява и да насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си. В случая поведението на жалбоподателя, безспорно е насочено към незачитане на добрите нрави при спазване на обществения ред, което е неприемливо от морална гледна точка, тъй като е предприето от служител, призван да съблюдава законността и да пази доброто име на институцията.

В мотивите на Тълкувателно постановление № 3 от 7.06.2007 г. на ВАС по тълк.дело № 4/2007г. е прието, че под "престиж на службата" /"доброто име на институцията, която представлява", какъвто е текстът на т.19 от Етичния кодекс/ следва да се разбира авторитетът на полицията-служители ГДПБЗН в пред обществото, на което тя служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата държава.

Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност- ГДПБЗН. При материалната квалификация на деянието, мотивиращо "уронване на престижа" не е задължително престижът вече да е уронен. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. Не е необходимо деянието да е извършено на публично място. Но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на Министерството на вътрешните работи.

В случая, извършеното от жалбоподателя е сторено в болницата, в присъствие на служители на МВР, лекари, медицински персонал, други граждани. Това безспорно е довело до уронване престижа на полицейската институция и е основание действията на мл.инспектор В. Д. Н. да се квалифицират като тежко нарушение на служебната дисциплина, обосноваващо налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание.

В съответствие с установените факти и доказателствата за извършено дисциплинарно нарушение по чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР дисциплинарнонаказващият орган законосъобразно е наложил на извършителя на такова деяние предвиденото в чл.197, ал.1, т.6 от ЗМВР наказание „Уволнение“, обосновоало прекратяване и на служебното правоотношение.

При издаването на заповедта дисциплинарнонаказващият орган е съобразил, приложил и мотивирал прилагането на елементите по чл.206, ал.2 от ЗМВР - взета е предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, формата на вината и цялостното поведение на служителя по време на службата му.

Наложено е дисциплинарно наказание „Уволнение“, което е относимо и пропорционално на извършеното нарушение, като едновременно с това е изпълнена и целта на търсенето на дисциплинарна отговорност, а именно индивидуална и обща превенция спрямо останалите служители по смисъла на чл.4, ал.2 от Инструкция № 81213-877 от 06.07.2021 г.

В случая, предвид установените факти и изложените в административния акт мотиви, не е налице превратно упражняване на правомощие и преследване на цел, която да се разминава с тази на закона, доколкото и за извършеното от жалбоподателя нарушение, законът предвижда единствено дисциплинарно наказание по чл.197, ал.1, т.6 – „Уволнение“. В този смисъл е и утвърдената съдебна практика на ВАС, намерила отражение например в решение № 11821 от 19.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7789/2021 г., V о., решение № 3778 от 19.04.2022 г. на ВАС по адм. д. № 724/2022 г., V о. и други.

ДНО е извършил пълна и всеобхватна преценка на събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, и същият при условията на обвързана компетентност е наложил предвиденото в чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР наказание "уволнение", налагащо се задължително в случая на извършване на тежко дисциплинарно нарушение, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР-ГДПБЗН, с които се уронва престижът на службата.

С оглед горното, съдът намира издадената заповед за законосъобразна, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно поискано. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на размер на 105 /сто и пет/ евро.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. Н., [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Заповед №1983к-1203 от 13.06.2025г., издадена от Директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (ГДПБЗН) – МВР, с която на жалбоподателя, е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение" и на основание чл.226, ал.1, т.8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение с МВР на длъжността младши инспектор, „водач на специален автомобил I степен, той и пожарникар“ в Шеста РСПБЗН към СДПБЗН, считано от датата на връчване на заповедта.

ОСЪЖДА В. Д. Н., [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], да заплати на

ГДПБЗН-МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 105 /сто и пет/ евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ